

Theo Lời Kể Của Cư Sĩ Kiện Đỉnh

Sáng ngày 11 tháng 4 năm 2018, tại tầng 3 của tòa nhà số 2 trong hoa viên Sơn Đỉnh, sư phụ thượng nhân muốn đi xuống lầu, mà do thị giả bận việc đột xuất không có mặt, nên cư sĩ hộ pháp đã nhờ một sư huynh có mặt ở đó dìu sư phụ xuống lầu. Sư phụ từ bi nói: “Không cần đâu”. Cầu thang khá hẹp, khó để hai người đi song song. Sư huynh ấy không biết phải dìu thế nào cho thích hợp, nên đành đứng ở phía sau lưng, đỡ lấy cánh tay của sư phụ. Động tác không được tự nhiên, ngay chính anh cũng cảm thấy khó chịu. Sư phụ lại nói: “Không cần đâu”. Vì vậy, sư huynh ấy liền buông tay. Ngài tự mình vịn lan can đi xuống, còn sư huynh ấy chỉ đành lúng túng đi theo phía sau.

Không ngờ rằng, khi sư phụ vừa xuống đến tầng trệt, ngài quay người lại, mỉm cười chấp tay hướng về phía sư huynh ấy. Lúc này, sư huynh vẫn chưa xuống tới tầng trệt. Trước cử chỉ bất ngờ của ngài, chân anh bị khựng lại, kinh ngạc không nói nên lời, chỉ có thể đứng tại chỗ (trên cầu thang), cúi người thật sâu xá chào sư phụ thượng nhân.

Tổ biên tập “Thân giáo của hòa thượng Tịnh Không”